

Eric Lundqvist flyg
Västmanl lshJämfrö-jul
Lundqvist flyg
muders jul 1920julveder i forna dagar.

Enligt bland de viktigaste arbeten skarlarna
made till jul var att forsla hem den bästa
veden från skogen.

Tidigt på julaftons morgon voro gubbarna
ute för att hugga julved. På varenda vedbacke
i byn gjordes då upp eldar, vilka lyske så vackert
i den kulna morgonen.

Till julbrasan made även hemförslats en stor
vedkubbe, vilken kallades "julkvällknaka".

Medelst den kunde eld vidmakthållas, ibland (25)
hela julen ut. Julbrasan sken tillskrens en
välsignelsebringande kraft. Fick den lysa på
de vita pengartyglackade fram, medförde det väl-
mäga, och kläderna, som mor brödde ut, skyddades
genom eldens makt mot mal.

Före i tiden, då man ej kände till julgran,
brukade man resa s.k. julstäng, julburke eller
julstjärna, som restes vid fästingaveln eller i
dyngstacken. Ju högre den var, dess bättre skulle
matmen i årets skörd bli. Rurkan bestod av en
hög granspira som kvistats av, så att blott
toppen var kvar.

Det var även sed att för med ett
stycke krita ritade ett kors över alla dörrar
i gården. Det skulle skydda mot allt ont
inflytande, by många voro de hemligtro-
fulla väsen, som under julnatten voro i
rörelse

När allt var snyggt inom och utom hus, var det för husets innevägnare att tänka på sig själva och "bada jul," som det hette, vilket skedd i bastun eller, man ej hade någon sådan, i ett ka i ladugård eller kök. Den ene badade badade efter den andra i samma vatten, det var ej så noga.

Då man kom från kyrkan på juldagsmorgonen, och glöggen var avsmakad, blevo gubbarna "livade." De brukade då för att fördriva den långa dagen samlas i gårdarna, för att "färja skuta" De följdes då ut till prästhuset, och sadlade på sin vildaste skutan. Som fordon användes en låg slä s.k. "slädskak." På fort skutan blivit försjänd och nömsigen pålagda, skack det iväg med en väldig fart. Då var det för den, som ville vara med, att handläst kasta sig på släden, och bara hålla sig fast, ty på någon skyssel var ej att tänka inom den första halvtimmen. Och att skutan under sin vilda karriär ej använde de bästa vägarna, kunna man märka på gubbarnas sänderivna kläder.

Vid sådana tillfällen voro hela byns innevägnare samlade för att äro skådespelet. De gamla berättade ännu att det var det lustigaste på hela julen.